

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „ФІЛП МОРРІС УКРАЇНА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів абзаців шостого, сьомого пункту 120.3 статті 120 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII, абзаців п'ятого, шостого пункту 120.4 статті 120 Податкового кодексу України

Київ
14 жовтня 2025 року
№ 177-3(I)/2025

Справа № 3-179/2025(358/25)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Петришина Олександра Віталійовича – головуєчого, доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „ФІЛП МОРРІС УКРАЇНА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів абзаців шостого, сьомого пункту 120.3 статті 120 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 5–6, ст. 48), абзаців п'ятого, шостого пункту 120.4 статті 120 Податкового кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулося Приватне акціонерне товариство „ФІЛП МОРРИС УКРАЇНА“ (далі – Товариство) із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 58, частині першій статті 61 Конституції України (конституційність) приписи абзаців шостого, сьомого пункту 120.3 статті 120 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) у редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII (далі – Закон), абзаців п'ятого, шостого пункту 120.4 статті 120 Кодексу.

Згідно з абзацами шостим, сьомим пункту 120.3 статті 120 Кодексу в редакції Закону „неподання платником податків звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, –

тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, за кожен календарний день неподання звіту про контрольовані операції (уточнюючого звіту) та/або документації з трансфертного ціноутворення“.

Абзацами п'ятим, шостим пункту 120.4 статті 120 Кодексу передбачено, що „неподання платником податків уточнюючого звіту про контрольовані операції після спливу 30 календарних днів, наступних за останнім днем граничного строку сплати штрафу (штрафів), передбаченого цим пунктом, –

тягне за собою накладення штрафу в розмірі одного розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового

(звітнього) року, за кожен календарний день неподання уточнюючого звіту про контрольовані операції; але не більше 300 розмірів прожиткового мінімуму для працездатної особи, встановленого законом на 1 січня податкового (звітнього) року“.

Товариство вважає, що абзацами шостим, сьомим пункту 120.3 статті 120 Кодексу в редакції Закону та абзацами п'ятим, шостим пункту 120.4 статті 120 Кодексу „встановлено притягнення двічі до відповідальності одного виду та застосування штрафних санкцій у грошовому вимірі – за одне й те ж саме порушення – недекларування контрольованих операцій у податковій звітності“.

На підтвердження своєї позиції Товариство посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону, рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Товариство, зосередившись на доведенні того, що обидва види звітів „є

однією і тією ж звітністю, ціль та призначення якої однакові“, не навело аргументів, які підтверджували б, що застосування абзаців шостого, сьомого пункту 120.3 статті 120 Кодексу в редакції Закону та абзаців п'ятого, шостого пункту 120.4 статті 120 Кодексу призвело до притягнення Товариства до відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення двічі, що спричинило порушення його конституційних прав. Натомість Товариство фактично висловило незгоду із законодавчим регулюванням відповідальності за неподання податкової звітності або невиконання вимог щодо внесення змін до податкової звітності та з остаточним судовим рішенням у його справі.

Наведене не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України приписів абзаців шостого, сьомого пункту 120.3 статті 120 Кодексу в редакції Закону, абзаців п'ятого, шостого пункту 120.4 статті 120 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного акціонерного товариства „ФІЛІП МОРРІС УКРАЇНА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) приписів абзаців шостого, сьомого пункту 120.3 статті 120 Податкового кодексу

України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII, абзаців п’ятого, шостого пункту 120.4 статті 120 Податкового кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**